

Avdelning
Utvärderingsavdelningen
Handläggare
Susanna Lindenskoug
08-563 086 61
susanna.lindenskoug@uka.se

Datum
2016-05-17

Reg.nr
411-00086-15

Rektor vid Göteborgs universitet

Kvalitetsutvärdering av psykologi - forskarnivå

Beslut

Universitetskanslersämbetet (UKÄ) beslutar att ge det samlade omdömet hög kvalitet för utbildning på forskarnivå som leder till licentiatexamen och doktorsexamen i psykologi vid Göteborgs universitet.

Ärendets hantering

UKÄ har under 2015 och 2016 genomfört en pilotomgång av kvalitetsutvärdering av ett urval utbildningar på forskarnivå. I enlighet med uppdraget från regeringen har utvärderingen utgått från de krav som ställs i högskolelagen (1992:1434) och högskoleförordningen (1993:100). Till de utbildningar som utvärderas hör utbildning på forskarnivå i psykologi vid Göteborgs universitet.

Pilotomgången har haft som syfte att pröva och utveckla UKÄ:s metod för utvärdering av utbildning på forskarnivå. Utbildningar som utvärderingen visat har kvalitetsbrister kommer att utvärderas på nytt i den ordinarie omgången av utbildningsutvärderingar. Utbildningar som får omdömet hög kvalitet i pilotomgången räknas däremot som färdigutvärderade och kommer inte att omfattas av den ordinarie omgången av utbildningsutvärderingar.

För granskningen har UKÄ efter ett nomineringsförfarande utsett en bedömargrupp bestående av ämnesexperter, doktorand- och arbetslivsföreträdare. Vid rekrytering av bedömare har jävsförhållanden beaktats.

Underlag för bedömningarna har varit den självvärdering (med bilagor) som utarbetats av lärosätet utifrån den självvärderingsmall med frågor som UKÄ tillhandahållit, den allmänna studieplanen för utbildning på forskarnivå och individuella studieplaner för doktoranderna vid den aktuella utbildningen på forskarnivå. Intervjuer har också genomförts med representanter för lärosätet och doktorander vid utbildningen.

Utifrån underlagen har bedömargruppen gjort en preliminär bedömning av utbildningens kvalitet med hänsyn till doktorandernas uppfyllelse av utvalda examensmål, forskarutbildningsmiljöns omfattning och kvalitet och lärosätets interna kvalitetsarbete. Utbildningen har också granskats ur ett doktorand- och ett arbetslivsperspektiv. I bedömargruppens preliminära yttrande gavs även ett samlat omdöme för utbildningen.

UKÄ skickade det preliminära yttrandet till lärosätet för att ge det möjlighet att korrigera faktafel eller rätta till eventuella missförstånd från UKÄ:s sida. Lärosätet lämnade därefter vissa synpunkter som bedömargruppen fick ta del av (bilaga 2). Bedömargruppen

har tagit del av kommentarerna och där den gjort bedömningen att det varit relevant har ändringar gjorts i yttrandet.

Universitetskanslerämbetets bedömning

Med utgångspunkt i bedömargruppens förslag ger UKÄ det samlade omdömet hög kvalitet för utbildning på forskarnivå som leder till licentiatexamen och doktorsexamen i psykologi vid Göteborgs universitet. Utbildningar med det samlade omdömet *hög kvalitet* uppfyller kvalitetskraven för högre utbildning på forskarnivå.

Beslut i detta ärende har fattats av universitetskanslern Harriet Wallberg efter föredragning av utredare Kristina Tegler Jerselius i närvaro av chefsassistent Agnes Ers, avdelningschef Karin Järplid Linde och enhetschef Lisa Jämtsved Lundmark.

Harriet Wallberg

Kristina Tegler Jerselius

Kopia till:
Bedömargruppen

Bedömargruppens yttrande över kvalitetsutvärdering av psykologi - forskarnivå

Bedömargruppens uppdrag

Universitetskanslersämbetet (UKÄ) har gett oss i uppdrag att, inom ramen för pilotomgången av kvalitetsutvärdering av utbildning på forskarnivå, granska utbildning som leder till licentiat- och doktorsexamen i psykologi vid Göteborgs universitet. I bilaga 1 framgår vår bedömning med vidhängande motivering.

Härmed överlämnar vi vårt yttrande till UKÄ.

Bedömargruppens sammansättning

I bedömargruppen ingick följande ledamöter:

- Professor Gunn Johansson, Stockholms universitet (ordförande och ämnessakkunnig)
- Professor Gunilla Bohlin, Uppsala universitet (ämnessakkunnig)
- Professor Steven Linton, Örebro universitet (ämnessakkunnig)
- Rivano Fischer Marcelo, Skånes universitetssjukhus (arbetslivsrepresentant)
- Sandra Hellstrand, Stockholms universitet (doktorandrepresentant)

Bedömargruppens arbete

Utvärderingen har utgått från de krav som ställs i högskolelagen (1992:1434) och högskoleförordningen (1993:100). Underlag för bedömningarna har varit den självvärdering (med bilagor) som utarbetats av lärosätet utifrån den självvärderingsmall med frågor som UKÄ tillhandahållit, den allmänna studieplanen för utbildning på forskarnivå och individuella studieplaner för doktoranderna vid den aktuella utbildningen på forskarnivå. Intervjuer har också genomförts med representanter för lärosätet och doktorander vid utbildningen.

Bedömningsprocessen

Utifrån underlagen har vi gjort en preliminär bedömning av utbildningens kvalitet med hänsyn till doktorandernas uppfyllelse av utvalda examensmål, forskarutbildningsmiljöns omfattning och kvalitet och lärosätets interna kvalitetsarbete. Utbildningen har också granskats ur ett doktorand- och ett arbetslivsperspektiv. I vårt preliminära yttrande gavs även ett samlat omdöme för utbildningen.

Det preliminära yttrandet skickades till lärosätet för delning den 17 mars 2016. Lärosätet gavs därigenom möjlighet att kontrollera innehållet i det preliminära yttrandet för att kunna påpeka eventuella sakfel (bilaga 3). Vi har tagit del av kommentarerna och där vi gjort bedömningen att det varit relevant har vi genomfört förändringar i yttrandet.

För bedömagruppen

Gunn Johansson
Ordförande

Bilaga 1

Bedömargruppens motiveringar

Göteborgs universitet

Lärosäte	Forskarutbildningsämne	ID-nr
Göteborgs universitet	Psykologi - doktorsexamen	A-2015-06-3862

Doktorandernas måluppfyllelse - Kunskap och förståelse

Bedömning med motivering: Självvärderingen visar att lärosätet erbjuder goda förutsättningar för att doktoranderna ska utveckla bred kunskap och förståelse inom området, inklusive om vetenskaplig metod. För att uppnå detta kräver psykologiska institutionen vid Göteborgs universitet att 90 av de 240 högskolepoängen ska utgöras av kurser. Bedömargruppen anser att möjligheten att erbjuda ett brett kursutbud är god eftersom det vid institutionen finns ett stort antal forskargrupper med olika inriktning, kompetens och metoderfarenhet.

Ett problem som denna institution delar med andra är dock att en kurs kan genomföras bara om tillräckligt många doktorander efterfrågar den samtidigt. För att hantera detta problem och möjliggöra måluppfyllelse uppmanar lärosätet alla nyantagna doktorander att tillsammans med sin handledare redovisa önskemål om kursdeltagande med god framförhållning. Likaså informerar sig institutionens forskarutbildningshandläggare fortlöpande om hur kursbehoven fördelar sig i doktorandgruppen.

Bred kunskap möjliggörs också av att doktoranderna själva kan föreslå kurser genom den fortlöpande dialog som förs mellan doktorandgruppen/doktorandrepresentant och institutionen. Doktoranderna kan också delta i forskarutbildningskurser vid andra universitetsinstitutioner (aviserade i gemensam lista som regelbundet uppdateras på Nationalkommittén för psykologis hemsida) men får då själva stå för rese- och andra omkostnader. Här ser bedömargruppen en utmaning i att lyfta frågan om institutionen bör ge bidrag till doktoranders reskostnader om institutionen inte kan erbjuda en viss, för en enskild doktorand angelägen, kursinriktning om den samtidigt erbjuds på annan ort.

Deltagandet i seminarier ska redovisas i den individuella studieplanen, men i de exempel vi sett redovisas detta mycket olika. Här ser bedömargruppen att det finns utrymme för förbättring, till exempel genom att det införs en rutin för löpande dokumentation av doktorandernas seminariedeltagande.

För att uppnå bred kunskap och förståelse av vetenskaplig metodik inom forskningsområdet är den obligatoriska kursen Allmän forskningsmetodik: design, analys och rapport, av grundläggande betydelse. Den inleder forskarutbildningen och omfattar 15 högskolepoäng. Genom sin utformning och genom att den innehåller olika examinationsformer säkerställer den en god och bred metodkompetens hos doktoranderna.

Den sammantagna bedömningen är att förutsättningarna är goda för att lärosätet ska kunna säkerställa att doktorander når bred kunskap och förståelse inom forskningsområdet, inklusive bred kunskap och förståelse för vetenskaplig metodik. En översyn angående doktorandernas möjlighet att få finansiering för att gå kurser vid andra lärosäten kan möjligen behövas.

Doktorandernas måluppfyllelse - Färdighet och förmåga

Bedömning med motivering: Av självvärderingen framgår att doktorandernas färdighet och förmåga i att planera och med adekvata metoder bedriva forskning och andra kvalificerade uppgifter inom givna tidsramar tränas på olika sätt genom hela utbildningen, bland annat tillgodoses de i den obligatoriska kursen Allmän forskningsmetodik. Det gäller i hög grad förmågan till vetenskaplig analys och syntes i samband med att design- och metodfrågor behandlas på ett generellt plan. Utveckling av förmåga till vetenskaplig syntes kan vi anta sker i samband med att doktoranden skriver en ramberättelse i anslutning till dels licentiatexamen, dels doktorsexamen. Vid forskningsmetodikkursens läggs en första grund för färdighet i att skriva vetenskapligt och för kännedom om de olika faserna i publicering med peer review. Förmågan att skriva vetenskapligt säkerställs genom den granskning som ramberättelsen genomgår av handledare, opponent och betygsnämnd samt genom det yttrande som inhämtas från opponenten. Doktoranderna tränas även i andra kvalificerade uppgifter genom att skriva en anslagsansökan och att skriva en ansökan om etikprövning. Genom kravet på att doktorsavhandlingen bygger på en licentiatavhandling är denna träningsmöjlighet väl företrädd och måluppfyllelse säkras bland annat i den kvalitetsbedömning som inhämtas från förhandsbedömare och opponent.

Förmågan att muntligt och skriftligt med auktoritet presentera och diskutera forskning i dialog med det psykologiska vetenskapssamhället utvecklas och säkras bland annat genom deltagande i vetenskapliga konferenser och symposier, nationellt och internationellt. Eftersom institutionen saknar särskilda resurser för doktoranders konferensresor möjliggörs detta, enligt uppgift vid intervjuerna, genom att medel söks och erhålls ur Göteborgs universitets olika fonder eller genom att forskargruppens anslag täcker konferensmedverkan. Medverkan vid konferenser kan därmed bli ojämnt fördelad bland doktoranderna och kan inte ses som garanterad. Mer konsekvent ifyllda individuella studieplaner skulle möjligen kunna avslöja en eventuellt ojämn fördelning.

För utveckling av förmåga till tidsplanering, som att bedriva forskning inom givna tidsramar, hänvisar institutionen till den obligatoriska licentiatexamen som kräver aktiv tidsplanering långt före doktorsexamen. De två examensplaneringarna är likartade och arbetet inför licentiatexamen tjänar här ett gott syfte. När det gäller förmågan till tidsplanering av forskarutbildningen i sin helhet ligger ansvaret hos handledaren och den oberoende examinatorn som utses för varje doktorand. Ett viktigt planeringsinstrument är den individuella studieplanen som, utifrån vad bedömargruppen har fått veta, skulle kunna användas på ett mer aktivt sätt.

Förmågan att stödja andras lärande av psykologiska kunskaper kan gynnas av att doktorander medverkar som lärare. Intrycket är att denna möjlighet är något begränsad. Först efter lic.-examen och genomgången högskolepedagogisk utbildning uppmanas intresserade doktorander att anmäla sitt intresse för medverkan i undervisningen. Institutionens behov av doktorandmedverkan har också varit begränsat. Den begränsning som följer av undervisningens senareläggning vägs upp genom att institutionen engagerar sig i de gymnasiedagar och den vetenskapsfestival som ordnas vid Göteborgs universitet och där doktorander också får möjlighet att presentera psykologiämnet för samhället i övrigt. Genom dessa aktiviteter tränas doktoranderna att med auktoritet kommunicera muntligt och skriftligt med samhället i övrigt samt att bidra till samhällets utveckling.

Den sammantagna bedömningen är att förutsättningarna är goda för att lärosätet ska kunna

säkerställa att doktoranderna har färdigheten och förmågan: att planera och med adekvata metoder bedriva forskning och andra kvalificerade uppgifter inom givna tidsramar; att i såväl nationella som internationella sammanhang muntligt och skriftligt med auktoritet presentera och diskutera forskning och forskningsresultat i dialog såväl med vetenskapssamhället som med samhället i övrigt; att såväl inom forskning och utbildning som i andra kvalificerade professionella sammanhang bidra till samhällets utveckling och stödja andras lärande.

Doktorandernas måluppfyllelse - Värderingsförmåga och förhållningssätt

Bedömning med motivering: Måluppfyllelsen avseende att doktoranderna ska nå intellektuell självständighet och förmåga att visa vetenskaplig redlighet samt förmåga att göra forskningsetiska bedömningar är sannolikt den aspekt av forskarutbildningen som är svårast för lärosätet att formellt säkerställa på ett samlat sätt. Även i detta avseende är den inledande, obligatoriska kursen betydelsefull. Kursens utformning förutsätter att doktoranden visar prov på intellektuell självständighet och analytiskt förhållningssätt till kunskapsbildningen. Kursen ger också en grund för doktorandens fortsatta utveckling av dessa förmågor. Därefter vilar ett avsevärt ansvar på handledare och forskargrupper, eftersom en mycket viktig del av inskolningen i forskarrollen, dess värderingar och ideal förmedlas genom vistelse i en väl fungerande forskningsmiljö av tillräcklig storlek. Här förlitar sig institutionen på att handledare och forskningsledare känner ansvar för den informella förmedlingen av en sund forskningskultur som normalt sker under det dagliga arbetet. Hit hör till exempel doktorandernas deltagande i seminariediskussioner och författande av seminarie-PM, aktiviteter som förekommer i alla forskargrupper även om detta inte behandlas i de individuella studieplanerna. Vad institutionen gör är att genom tydlig information, policys och liknande, samordna och styra verksamheten. Institutionens olika samråds- och styrorgan, till exempel Forskarutbildningsberedningen och Handledarkollegiet, utgör viktiga instrument genom vilka ledningen direkt och indirekt befordrar värderingsförmåga och förhållningssätt hos de blivande doktorerna.

En annan viktig aspekt är förmågan att nå fördjupad insikt om vetenskapens möjligheter och begränsningar, en del som blir väl belagd i licentiat- och doktorsavhandlingarna. Genom att denna förmåga prövas redan i licentiatarbetet blir detta en mellanstation där korrigeringsåtgärder kan göras vid behov.

När det gäller vetenskaplig redlighet och förmåga till forskningsetisk bedömning framgår det av självvärdering och intervjuer att den förstnämnda aspekten, vetenskaplig redlighet, diskuteras ingående under den obligatoriska kursen: Allmän forskningsmetodik. Detta tas till exempel upp i samband med diskussion om tvivelaktiga urvalsmetoder, missvisande slutsatser av statistisk analys, felaktiga sätt att citera andras forskning. En annan sida av forskningsetiken gäller forskarens relation till de medmänniskor som utgör forskningsobjekt.

Doktoranderna tränas i att nå fördjupad insikt om vetenskapens möjligheter och begränsningar genom den fakultetsgemensamma kursen: Att kommunicera vetenskap, som har sitt fokus på vetenskapens och den vetenskapliga kunskapens roll i samhället kopplat till "tredje uppgiften". Det handlar om hur man väger risk mot nytta och hur inomvetenskapliga relevans- och metodkrav ställs mot utomvetenskapliga krav på samhällsrelevans och respekt för undersökningsdeltagares integritet. En djupare insikt i dessa frågor kan bäst möjliggöras av kollegiala samtal kring verkliga eller fiktiva etikfall, inte minst sådana som kräver att man väger avsevärd risk mot avsevärd nytta. Kursen Allmän forskningsmetodik bör därför, enligt bedömargruppen, också innehålla sådana diskussioner i

samband med övningen att fylla i etikblanketten.

Den sammantagna bedömningen är att psykologiska institutionen genom sina samråds- och styrorgan, genom sina forskarutbildningskurser och genom en högt kvalificerad och internationellt integrerad lärar- och handledarkår ger sina doktorander goda förutsättningarna för att lärosätet ska kunna säkerställa att doktoranderna når intellektuell självständighet och förmåga att visa vetenskaplig redlighet samt förmåga att göra forskningsetiska bedömningar. Bedömningen är densamma när det gäller att uppnå fördjupad insikt om vetenskapens möjligheter och begränsningar, dess roll i samhället och människors ansvar för hur den används. En kompletterande kurs i forskningsetik kan möjligen behövas.

Forskarutbildningsmiljöns omfattning och kvalitet

Bedömning med motivering: Generellt sett erbjuds en god forskningsmiljö med flera olika forskargrupper som bedriver aktiv forskning, vilket ger möjlighet till nära utbyte med forskare på olika nivåer både inom det egna och andra forskningsområden. I såväl handledargrupp som doktorandgrupp finns både män och kvinnor representerade, men fördelningen är ojämn eftersom det finns en majoritet av manliga handledare medan det i doktorandgruppen är en majoritet av kvinnor. Tillgången till handledarresurser är god och säkerställs genom nyrekrytering av vetenskapligt kompetenta personer. Lektorer uppmuntras att meritera sig för docentnivå så att de kan fungera som handledare. Kompetensutvecklingen för handledare säkerställs genom en obligatorisk handledarutbildning och kurser i högskolepedagogik för alla anställda.Handledarkompetens säkerställs också genom månatliga möten i forskarutbildningsnämnden och genom deltagande i handledarkollegiet en gång per termin.

Möjlighet till bredd i forskningsmiljön erbjuds genom de kontakter med forskare inom och utom landet som gästar de olika forskargrupperna vid institutionen. Samverkansdoktoranderna ges i princip samma möjligheter som övriga, men det är tydligt att det finns vissa svårigheter att integrera dessa i forskningsmiljön på institutionen eftersom de i sin dagliga verksamhet inte befinner sig på institutionen. En direkt åtgärd för att skapa en rik forskningsmiljö är att deltagande i seminarier och konferenser ingår som en del i forskarutbildningen. Bedömargruppen har identifierat följande svagheter: att utbildningen inte har en enhetlig kontroll på deltagandet i seminarier och konferenser, att det saknas institutionsmedel för att gynna forskningsstuderandes deltagande vid konferenser, samt att utbildningen inte har en allmän seminariereserie med gästföreläsare utifrån.

En forskarutbildning är krävande för såväl doktorander som för lärare och handledare. Därför är arbetsmiljön av särskild vikt. Självvärderingen och intervjuerna beskriver en del arbete som pågår för att säkerställa kvaliteten på den fysiska och den psykosociala arbetsmiljön.

En indirekt åtgärd för att bredda doktorandernas erfarenheter av forskningsmiljöer är att lärosätet uppmuntrar till vistelse utomlands under doktorandtiden, vilket givetvis bidrar till en utvidgad syn på forskning för de som har möjlighet att delta. Doktoranderna är emellertid beroende av sin handledare och dennes kontakter och resurser för att få tillgång till denna komplettering av forskningsmiljön under studietiden. Detta sistnämnda påstående har kommenterats av institutionen men föranleder ingen ändring.

Den sammantagna bedömningen är att forskarutbildningsmiljön är av god kvalitet och tillräcklig

omfattning, dock ligger en hel del ansvar på forskargrupperna och doktoranderna själva vad gäller att förse sig med breda erfarenheter av forskning och forskningsvillkor.

Internt kvalitetsarbete

Bedömning med motivering: Internt kvalitetsarbete utgör en viktig aspekt av en utbildning eftersom det bäddar för kontinuerlig förbättring och utveckling. Det interna kvalitetsarbetet har åtminstone tre huvuddelar: styrdokument (en policy), uttalade kvalitetsmål samt uppföljning av utfallet med lämpliga mått för att kunna ge återkoppling. Bedömargruppen är medveten om att vissa aspekter av en utbildning är lättare att säkerställa (till exempel genom objektiva mått) medan andra kan vara betydligt svårare att fånga (till exempel upplevelser). Därför behövs ett medvetet och kreativt arbete för att tillfredsställa det interna kvalitetsarbetet.

Flera olika dokument och aktiviteter styr utbildningen och tydliggör den policy som gäller. Både för licentiat- och doktorsavhandlingar finns riktlinjer för kvaliteten. Information till doktoranderna och handledarna ges skriftligt såväl som muntligt vid informationstillfällen. Bedömargruppen anser att institutionen uppfyller kraven på styrdokument samt har ett uttalat kvalitetsmål som ingår i internt kvalitetsarbete.

Institutionen har ett system för kvalitetssäkring som på ett medvetet sätt säkerställer utbildningens kvalitet. Det finns flera områden där detta tydligt framgår:

- De formella examinationsmomenten för kurser såväl som för avhandlingsarbetet är en bra metod att säkra kvaliteten, ett system som har utvecklats under en längre tid.
- Alla doktorander arbetar i en forskargrupp vilket gör att doktoranderna kan få återkoppling från handledarna såväl som från forskarkollegor.
- Den individuella studieplanen används för att säkerställa att doktoranderna tar kurspoäng som planerat.
- De vetenskapliga artiklar som ingår i avhandlingen författas i regel tillsammans med medlemmar i forskargruppen, varför ett viktigt inslag i examinationen är att doktoranderna därefter själva skriver ramberättelsen till sin avhandling.
- Handledarna granskar periodiskt doktorandens arbete.
- Doktoranden lägger fram en licentiatavhandling halvvägs genom utbildningen, baserad på en ramberättelse som skrivs självständigt.
- Licentiatavhandlingen granskas av utomstående och detta moment i utbildningen ger möjlighet att justera studieplanen och vidta åtgärder för att förbättra kvaliteten.
- Hanteringen av ramberättelsen i doktorsavhandlingen är en grundläggande del av kvalitetssäkringsarbetet. Den granskas i första hand av handledarna, därefter av flera personer såsom opponent och betygsnämnd. Avhandlingen får betyget godkänd eller icke godkänd, men opponenter skriver även ett yttrande över ramberättelsens vetenskapliga kvalitet som sedan används som en intern rapport och endast för att främja att de avhandlingar som produceras i utbildningen håller god kvalitet.

Institutionen tillgodoser utbildningens kvalitet i ett längre tidsperspektiv på ett bra sätt. Alla nydisputerade följs upp med frågeformulär och intervju som ger viktig information om hur de har upplevt utbildningens värde ur karriärperspektiv. Det är en utmärkt strategi för att säkerställa att utbildningen som helhet är relevant och av hög kvalitet. Dessutom ger denna återkoppling information om hur hela utbildningen förhåller sig till omvärlden, inte bara enstaka utbildningsdelars kvalitet

speglad i kursutvärderingar. Uppföljningen med de nydisputerade har även fördelen att respondenterna inte längre står i en beroendeställning som kan påverka hur de besvarar frågorna.

Självvärderingen beskriver även en relativt nystartad alumnverksamhet som är en viktig källa till kvalitetssäkring då före detta doktorander kan ge återkoppling utifrån sina erfarenheter av att tillämpa utbildningen i praktiken. Ett viktigt inslag i kvalitetsarbetet är jämförelse med liknande verksamheter, så kallad "benchmarking". I självvärderingen beskrivs ett system för att jämföra utbildningen gentemot andra forskarutbildningar i fakulteten vilket bedömaregruppen bedömer är fördelaktigt.

Handledarna får mycket ansvar för att säkerställa att doktoranderna uppnår alla utbildningsmål. En fördel i kvalitetssäkringen är att handledargruppen är tillräckligt stor för att kunna erbjuda doktoranderna tillräckligt mycket handledning. Dessutom visar underlaget att handledargruppen har hög kompetens som delvis försäkrar god kvalitet i handledningen.

Vi bedömer att det även finns en del viktiga utmaningar vad gäller internt kvalitetsarbete. Det finns en policy och en ambitionsnivå men i praktiken saknas ett kontinuerligt system för säkerställande av utbildningens kvalitet. Förfarandet med de individuella studieplanerna fokuserar på hur långt doktoranden har kommit i utbildningen, det vill säga hur många poäng som har avklarats snarare än kvalitetsaspekter. En utmaning är att använda de individuella studieplanerna mer aktivt för att säkerställa doktorandernas måluppfyllelse kontinuerligt. Dessutom skulle de individuella studieplanerna kunna främja kvaliteten genom att fånga upp eventuella problem eller styrkor i doktorandens arbete. Detsamma gäller för kursexaminationerna och bedömaregruppen efterlyser här ett system som säkerställer de olika examinationsformernas kvalitet.

Ytterligare en utmaning är att säkerställa handledningens kvalitet. Handledarna tilldelas mycket ansvar för att säkerställa utbildningen samt doktorandens måluppfyllelse. Dock finns det inte något mått för att avgöra kvaliteten i handledningen eller måluppfyllelse under utbildningens gång. Systemet vilar på licentiat- och doktorsavhandlingen som mått på kvaliteten vid utbildningen. Bedömaregruppen anser att kvalitetssäkring bör ske mera kontinuerligt för att fånga upp eventuella problem i handledning samt i doktorandens utbildning. Mycket ansvar för kvaliteten i utbildningen faller även på forskargrupperna, men utbildningen säkerställer inte kvaliteten inom dessa grupper. Olika forskargrupper kan således kräva olika insatser av doktoranderna vad gäller aktiv deltagande i forskningen, etik, nätverket och så vidare.

Att ge återkoppling är en viktig del av att säkerställa en utbildnings kvalitet. I det interna kvalitetssäkringssystemet finns olika mått för att bedöma kvaliteten och en utmaning är att förbättra beskrivningen av hur det återkopplas till utbildningen för att "rätta till" eventuella problem.

Utbildningen ska rikta sig till doktorander med olika bakgrund. Det saknas dock kvalitetssäkring av likabehandling med hänsyn till kön, ekonomisk stöd och modersmål för de doktorander som ingår i utbildningen, något som bedömaregruppen efterlyser. Detta visar sig bland annat genom att utbildningen för tillfället har en mycket ojämn könsfördelning. Vidare kan finansieringen av doktorandstudier ske på olika sätt och doktoranderna kan komma från olika länder med olika språk.

Den sammantagna bedömningen är att det finns ett målmedvetet arbete för att skapa olika styrdokument som beskriver den policy som råder. Till det hör olika informationsinsatser och

policydokument. Självvärderingen genomsyras även av en hög ambition till god kvalitet i utbildningen. Den individuella studieplanen och examinationer används för att säkra utbildningens faktiska kvalitet. Bedömaregruppen efterlyser dock ett bättre system för en kontinuerlig utvärdering av utbildningens kvalitet med en klar återkopplingsrutin.

Arbetslivsperspektiv

Bedömning med motivering: Underlagen visar att lärosätet arbetar med att förbereda doktoranderna för ett arbetsliv både inom och utanför akademien, i Sverige och utomlands. Starkt fokus ligger på att förbereda doktoranderna för en forskarkarriär inom akademien men vissa ansträngningar har även gjorts vad gäller arbetslivet utanför akademien.

Alumnarbetet som är under uppbyggnad tycks vara en bra förstärkning av karriärvägledningsarbetet vid institutionen. Formalisering av ett alumnätverk med en första träff under hösten 2015 är på gång och ledningen verkar inriktad på att permanenta träffarna. Vidare anordnas karriärseminarier vid fakulteten där alumner deltar och delar med sig av sina erfarenheter. Även om dessa inte är specifika för psykologin så kan dessa seminarier användas som förberedelser inför arbetslivet. Vidare görs enkätundersökningar för att få information om hur nydisputerade upplever sina studier från ett arbetslivsperspektiv. Det görs också intervjuer med nydisputerade för att få förståelse av hur de upplevt sin utbildning. Sammantaget möjliggör detta alumnarbete förbättringar i utbildningen med syfte att förbereda doktoranderna för ett arbetsliv efter disputationen. Lärosätets storlek är också en fördel för doktoranderna eftersom forskargruppernas kontakter med omvärlden samt inom gruppen ger vida möjligheter till bra förberedelser för doktorander som vill fortsätta inom akademien och/eller ett forskningsyrke, både i Sverige och internationellt. Det ökande antalet samverkansdoktorander ger även institutionen möjlighet till nätverksbygge utanför akademien med viktiga intressenter.

Det finns dock aspekter där lärosätet kan utveckla och förbättra doktorandernas förberedelser inför arbetslivet. Ett exempel är att strukturera doktorandernas undervisning med syfte att förbereda dem inför framtida pedagogiska uppgifter. Idag avråds doktorander från undervisning för att kunna koncentrera sig på utbildning och forskningsprojekt. Dessutom lyfts doktorandernas medverkan i att skriva ansökningar om forskningsmedel inte fram. Båda dessa aspekter innebär missade möjligheter till förberedelser för akademisk verksamhet efter disputation. Lärosätet har av historiska skäl fokuserat på att producera nya forskare samtidigt som verkligheten ändrats så att fler doktorander kommer att utbildas för ett arbetsliv utanför akademien eller institutionens regi. Bedömaregruppen anser att lärosätet måste utveckla möjligheter för alla doktorander att få kunskap om arbetslivet också utanför akademien. Doktorander under utbildningen behöver ta egna initiativ för att få kunskap om arbete i andra miljöer än de akademiska, såsom i klinisk verksamhet, uppdragsforskning, eller tillämpad forskning. Institutionens ansträngningar i denna riktning skulle stärka lärosätets intentioner vad gäller förberedelser inför arbetslivet utanför akademien.

Bedömaregruppen har noterat att arbetslivsperspektivet helt saknas i de individuella studieplanerna, trots att det finns utrymme för beskrivning i de blanketter som används. Samverkansdoktoranderna ökar i antal men ökningen har inte lett till djupare kontakter med finansierarna så att dessa kan lyfta fram sina förväntningar på utbildningen. Det finns tecken på att institutionen vill stärka sådan samverkan och öka den kliniska forskningen. Detta skulle gagna också finansierarnas målsättning vad gäller bättre kvalitet och kunskap om sina behandlingar. Det finns alltså en önskan från institutionen att stärka kontakter med arbetslivet utanför akademien och det vore önskvärt att

kontakterna struktureras och formaliseras så att behov och förväntningar tydliggörs. Lärosätet skulle till exempel kunna analysera trender vad gäller ökning av samverkansdoktorander (till exempel varifrån kommer de? vilka biträdande handledare har de? vilka förväntningar har deras arbetsgivare? och hur uppfattar samverkansdoktoranderna den utbildning som de får och de krav som finns utanför akademien?). Insamling av sådan information och analys av förändringar i doktorandgruppsammansättning skulle betydligt kunna stödja lärosätet i att förbättra doktorandernas förberedelser inför arbetslivet.

Med tanke på att disputationen är den tydliga målsättningen för forskarutbildning, är det svårt för doktoranderna att under utbildningen fokusera på arbetslivet efter disputationen. Detta gäller förmodligen de flesta forskarutbildningar i landet. Tre källor av information för utveckling av arbetslivsperspektiv vid lärosätet är de mottagande samfinansierande organisationerna, de disputerade som får arbete utanför akademien och de disputerade som går tillbaka till sina arbetsplatser.

Den sammantagna bedömningen är att doktoranderna förbereds väl för en akademisk karriär; däremot ser bedömargruppen utvecklingsmöjligheter avseende det sätt på vilket doktoranderna förbereds inför en karriär utanför akademien. Det finns ett tydligt intresse från institutionens sida att betona arbetslivsperspektivet och att öka samverkan med andra aktörer. Dessa ansträngningar fokuseras mest på arbete inom akademien. Perspektiv utanför akademien beror i hög grad på doktorandernas och på doktorandkollektivets eget initiativ och handledarnas intresse. Det finns dock medvetenhet om att arbetslivsperspektivet behöver utvecklas vidare.

Doktorandperspektiv

Bedömning med motivering: Underlagen visar att doktoranderna vid institutionen har en hög grad av delaktighet och insyn i forskarutbildningen och även en bra nivå av inflytande. Doktorandrådets verksamhet har stöd från institutionens sida och är representerat i de relevanta organen. Behovet av insyn och delaktighet i institutionens verksamhet tillgodoses också genom årliga personaldagar och andra evenemang samt genom e-postlistan för personal.

Via introduktionen, doktorandhandboken, en egen e-postlista för doktorander och forskarutbildningshandläggaren har de forskarstuderande även tillgång till information som specifik rör deras situation. Bedömargruppen anser dock att doktorander som inte finns på plats, framför allt samverkansdoktorander och ERASMUS-doktorander, inte i samma grad är delaktiga i vare sig doktorandkollektivet i stort eller doktorandrådet specifikt, vilket i sin tur påverkar dessa doktoranders insyn och delaktighet samt inflytande.

Flera initiativ från doktorandrådets sida har mottagits välvilligt av institutionen, till exempel en arbetsmiljöenkät, en seminarierie som initierats och administrerats av doktoranderna och ett nystartat initiativ till karriärvägledande seminarier. Det tyder på goda möjligheter för doktorandrådet att påverka utbildningen och studiemiljön.

Generellt sett bedöms doktoranderna ha god tillgång till information om regler, riktlinjer och arbetsvillkor, men det finns möjligheter till förbättringar när det gäller att följa dessa regler och riktlinjer och likvärdigheten doktoranderna emellan. Ett stort ansvar är delegerat till handledare och forskargrupper. De officiella arbetsvillkoren är dock rimliga och i linje med vad som kan förväntas.

Doktoranderna har också god tillgång till individuell information från forskarutbildningshandläggaren om till exempel förlängning av anställningen.

Det finns en problematik kring arbetsvillkoren när det gäller föräldraledighet (och andra former av ledighet) i kombination med arbetet i forskargrupp och externfinansiering (där finansieringen inte går att frysa). Från lärosätets sida betonas framför allt snabb återkomst från ledighet och det framkommer en bristande medvetenhet om den negativa effekten som detta kan ha på doktorandernas arbetsvillkor och psykosociala arbetsmiljö. Doktoranderna är dock informerade om de arbetsrättsliga reglerna och insatser görs för att lösa problemen från fall till fall.

Bedömargruppen anser att det kan finnas utrymme till förbättring när det gäller antagning på lika villkor. Den sökande kan redan före antagning ha haft en position som biträdande forskare och avhandlingsplanen kan ha utformas i samarbete med en blivande handledare. På så vis bedöms rutinerna för att tillförsäkra alla sökande en likvärdig bedömning vara bristfälliga och medvetenheten om riskerna med detta är från lärosätets sida låg. Utifrån både självvärderingen och intervjuer framkommer det även att insatserna för breddad rekrytering är begränsade och framför allt inriktade på att bistå med information till de som redan är intresserade av att söka till forskarutbildningen.

Den fysiska arbetsmiljön bedöms som god. Gällande den psykosociala arbetsmiljön anser bedömargruppen att beredskap finns när det gäller stress. Forskarutbildningshandläggaren försöker fånga upp signaler kring psykosocial ohälsa och finns tillgänglig för samtal och eventuell hänvisning vidare. Doktorandkollektivet fyller också en informell roll i förebyggandet och hanterandet av psykosocial ohälsa. Från lärosätets sida anstränger man sig för att, genom den första introduktionskursen, skapa "kohorter" av doktorander som kan utgöra ett stöd för varandra, vilket kan vara en god insats för den psykosociala arbetsmiljön. Det framkommer dock tydligt i intervjuerna att en svaghet i det systemet är att samverkansdoktorander och eventuellt även ERASMUS-doktorander, inte integreras i samma utsträckning i doktorandkollektivet, vilket innebär att de befinner sig i en mer utsatt situation. Institutionen uppvisar en medvetenhet om att detta är ett problem men det finns inte några aktiva åtgärder för att komma tillrätta med det.

I intervjuerna och självvärderingen berörs inte den beroendeställning som forskarstuderande befinner sig i gentemot sin handledare. Att ett stort antal doktorander har externfinansiering kan förstärka beroendeställningen. Ett stort ansvar läggs på handledaren för möjliggörande och säkerställande av doktorandens målpuppfyllelse, karriärvägledning och doktorandens arbetssituation i stort, vilket leder till att problem i handledarrelationen kan få vittgående konsekvenser. Den individuella studieplanen utgör i viss mån ett stöd liksom den biträdande handledaren och den oberoende examinatoren, framför allt när det gäller möjliggörande och säkerställande av doktorandens målpuppfyllelse, däremot inte i samma utsträckning gällande doktorandens arbetssituation.

Rutinerna för att hantera problem i handledarrelationen bedöms vara svaga. I självvärdering framkommer att för byte av handledare krävs en skriftlig begäran från doktoranden. Detta är ett stort formellt steg som bör kunna föregås av mindre, mer lättillgängliga steg såsom frågor om handledarrelationen vid alla medarbetarsamtal med doktorander, att forskarutbildningshandläggaren eller studierektor för forskarutbildning utgör första kontaktinstans eller någon annan enklare rutin. Lärosätet tar avsaknaden av handledarbyten som ett tecken på att matchningen mellan doktorand och handledare fungerar så pass väl att det inte finns något behov av handledarbyten.

Bedömargruppen anser att det lika väl kan vara ett tecken på att handledarbyten är alltför svårt och kostsamt för doktoranden att utföra.

Hos lärosätet finns en medvetenhet om kön som en faktor i likabehandlingsarbetet. Gällande andra diskrimineringsgrunder finns inte samma medvetenhet. Här finns en möjlighet till förbättring, genom att etablera ett aktivt och brett likabehandlingsarbete.

Generellt sett, från ett doktorandperspektiv, är situationen för doktoranderna i allmänhet god. En av de allra mest centrala aspekterna när det gäller doktorandperspektivet är delaktighet och möjlighet att påverka, och på det området bedöms denna forskarutbildning fungera väl. Arbetsvillkoren är rimliga och i linje med vad som kan förväntas. Det finns ett par områden där det finns möjlighet till förbättring, i första hand likabehandling, antagning på lika villkor, den mer utsatta situationen hos doktorander som inte, eller endast periodvis, befinner sig på institutionen och rutiner för att hantera doktorandernas beroendeställning i relation till sina handledare.

Den sammantagna bedömningen är att utbildningen ur ett doktorandperspektiv fungerar väl för att tillgodose doktorandernas behov, även om det finns vissa förbättringsområden inom likabehandling och doktorandernas beroendeställning till sin handledare.

Samlat omdöme: Hög kvalitet

Bedömning med motivering: Förutsättningarna för att lärosätet ska kunna säkra att doktoranderna når bred kunskap och förståelse inom forskningsområdet, inklusive metodologisk kunskap, är goda. Utbildningen gynnas av att forskningen vid institutionen karaktäriseras av god kvalitet och vetenskaplig bredd. Förutsättningarna är vidare goda för att lärosätet ska kunna säkerställa att doktoranderna får färdighet och förmåga att planera och med adekvata metoder bedriva forskning och andra kvalificerade uppgifter inom givna tidsramar. Bedömargruppen menar vidare att doktoranderna ges förmåga att i såväl nationella som internationella sammanhang muntligt och skriftligt med auktoritet presentera och diskutera forskning och forskningsresultat i dialog såväl med vetenskapssamhället som med samhället i övrigt. Förutsättningar finns också för att lärosätet ska kunna säkra att doktoranderna får förmåga att såväl inom forskning och utbildning som i andra kvalificerade professionella sammanhang bidra till samhällets utveckling och stödja andras lärande. Förutsättningarna är goda för att lärosätet ska kunna säkra att doktoranderna når intellektuell självständighet och förmåga att visa vetenskaplig redlighet samt förmåga att göra forskningsetiska bedömningar samt fördjupad insikt om vetenskapens möjligheter och begränsningar, dess roll i samhället och människors ansvar för hur den används.

Forskarutbildningsmiljön bedöms vara av god kvalitet och tillräcklig omfattning. En hel del ansvar ligger dock hos forskargrupper och doktoranderna själva att förse sig med breda erfarenheter av forskning och forskningsvillkor. Detta är ofrånkomligt på en institution där en stor del av forskningen är organiserad i och finansierad genom forskargrupper. Vi bedömer dock att den bredd som erbjuds alla doktorander i form av kurser, opponenteruppgifter och liknande är klart tillfredställande.

Det interna kvalitetsarbetet fungerar överlag väl och det finns ett målmedvetet arbete för att skapa olika styrdokument som beskriver den policy som råder. Bedömargruppen efterlyser dock en tydlig återkopplingsrutin för den utvärdering av utbildningens kvalitet som genomförs kontinuerligt.

När det gäller doktorandernas förberedelser inför arbetslivet efter examen har utbildningen hittills omfattat karriärer inom den akademiska världen. Institutionen har emellertid en uttalad ambition att förbereda även för andra karriärvägar. Samverkan med alumner har inletts och detta inslag skulle ytterligare kunna utvecklas genom insamling av önskemål och synpunkter från samverkansdoktorandernas "hemorganisationer".

Doktorandernas situation är god med möjlighet till delaktighet och inflytande över utbildningen. Arbetsvillkoren är vad som kan förväntas. Möjligheter till förbättring finns till exempel gällande likabehandling, antagning på lika villkor och utsatthet hos doktorander som inte regelbundet befinner sig på institutionen.

De svagare punkter som nämnts här rubbar dock inte helhetsintrycket av en väl strukturerad och organiserad forskarutbildning av god internationell klass.

Den sammantagna bedömningen är att utbildningen håller en hög kvalitet.

Datum

2016-04-11

Lärosäte:	Göteborgs universitet
Forskarutbildningsämne:	Psykologi
Examen:	Filosofie doktorsexamen i psykologi

Vi noterar med tillfredsställelse att bedömargruppen funnit att vår utbildning på forskarnivå håller hög kvalitet. De kommentarer och påpekanden som gjorts kommer att bidra till att ytterligare förstärka kvaliteten i vår forskarutbildning. Nedan bemöter vi några av de kritiska kommentarer som bedömargruppen lämnat.

Doktorandernas måluppfyllelse – Kunskap och förståelse

Inga kommentarer

Doktorandernas måluppfyllelse – Färdighet och förmåga

Bedömargruppen noterar att "doktorandernas möjligheter är begränsade att medverka som lärare och därigenom få träning i att stödja andras lärande" (s.2, 4e stycket) samt att "idag avråds doktoranderna från undervisning för att kunna koncentrera sig på utbildning och forskningsprojekt" (s.7, 3e stycket).

Vi finner att vi i vårt underlag kanske inte tillräckligt tydligt redovisat den rutin som finns vid institutionen, där doktoranderna ges möjlighet att anmäla intresse för undervisning efter att de har genomfört den licentiatexamination som används som etappmål mot doktorsexamen. Önskvärt är dessutom att doktoranden har genomgått universitetets grundläggande högskolepedagogiska utbildning. Rutinen för att anmäla intresse för undervisning infördes i samverkan med doktoranderna. Institutionen *uppmannar* (inte avråder) de doktorander som vill undervisa att anmäla sitt intresse. Denna anmälan görs i ett webbformulär på institutionens interna sidor, dit samtliga doktorander (även samverkans-doktorander) har access. Då institutionen är väl försedd med lärarkompetens är det totala utrymmet för potentiell doktorandledd undervisning dock begränsat.

Doktorandernas måluppfyllelse – Värderingsförmåga och förhållningssätt

Inga kommentarer

Forskarutbildningsmiljöns omfattning och kvalitet

Bedömargruppen skriver att det vid institutionen saknas "en sammanhållen plan för hur den psykosociala arbetsmiljön, som rör hälsa, välbefinnande och arbetsglädje, säkerställs" (s.4 4e stycket)

Vi ser det som synnerligen angeläget att påpeka att doktoranderna självklart omfattas av den plan som finns för det systematiska arbetsmiljöarbetet och av samma regelsystem som gäller för alla anställda respektive studenter vid institutionen. Planen finns på institutionens öppna sidor: <http://psy.gu.se/om-institutionen/styrdokument>. Vi inser att vi var otydliga på denna viktiga punkt i vår självvärdering.

Internt kvalitetsarbete

På ett flertal ställen noterar bedömargruppen den asymmetriska relationen och det beroende som finns mellan handledare och doktorand. Detta kan gälla "beroende av handledarens kontakter och resurser" (s.4) men även en bristande medvetenhet om "den beroendeställning som forskarstuderande befinner sig i gentemot sin handledare" (s.9, 4 stycket.).

Vi inser att den information vi gav om denna relation var alltför knapphändig. Vi är fullt medvetna om de utmaningar som ligger i relationen mellan den enskilde doktoranden och handledaren. Det obligatoriska system, som numera finns inom hela Göteborgs universitet, innebär dock att doktoranden inte exklusivt är hänvisad till en handledare. För varje doktorand utses även minst en biträdande handledare samt en doktorandexaminator. Doktoranden har således möjlighet att utnyttja det samlade stöd som kan ges inom denna triad. Förutom dessa personer finns forskarutbildningshandläggaren och viceprefekten med ansvar för forskarutbildningen som resurspersoner specifikt för doktorander. Dessutom finns institutionens HR-ansvariga att tillgå för samtliga anställda om problem skulle uppstå.

Arbetslivsperspektiv

Bedömargruppen noterar att "arbetslivsperspektivet helt saknas i de individuella studieplanerna" (s7, sista stycket).

Vi inser att de ISP:er som granskats i mycket begränsad omfattning innehåller mer detaljerad och explicit information om karriärplanering och ett framtida arbetslivsperspektiv. Till viss del förklaras detta av det nya digitala system för individuella studieplaner som införts vid Göteborgs universitet. Vi är övertygade om att våra ISP:er i framtiden kommer att ge mer information om ett arbetslivsperspektiv. Undantaget kan här sannolikt vara ISP:er för våra samverkansdoktorander, vilka redan är väl integrerade i arbetslivet. Mer information kommer även att finnas om seminariedeltagande och likande i de framtida ISP:erna (bedömargruppens påpekande om behovet av att införa "en rutin för löpande dokumentation av doktorandernas seminariedeltagande") (s.1, 4e stycket).

Doktorandperspektiv

Bedömargruppen skriver att det "från lärosätets sida betonas framförallt snabb återkomst från ledighet" (inkl. föräldraledighet) och att "det framkommer en bristande medvetenhet om den negativa effekten som detta kan ha på doktorandernas arbetsvillkor och psykosociala arbetsmiljö, även om insatser görs för att lösa problemen från fall till fall" (s.9, 1a stycket).

I den forskningsmiljö som våra doktorander finns etableras tidigt en medvetenhet om de krav och deadlines som även avhandlingsprojekt kan ställas inför. Doktoranderna, liksom seniora forskare, ställs här gemensamt inför sådana krav samtidigt som båda parter självklart är väl medvetna om det arbetsrättsliga regelsystem som finns. Vi är medvetna om de risker som här finns att *förväntningar* i doktorandgruppen uppfattas som direkta *krav*. Den information som vi ger doktoranderna om arbetsrättsliga regler bör motverka uppfattningen om krav på för tidig återkomst efter sjuk- eller föräldraledighet.

Bedömaregruppen fann att ”rutinerna för att tillförsäkra alla sökande en likvärdig bedömning vara bristfälliga” liksom att ”insatserna för breddad rekrytering är begränsade” (s. 9, 2a stycket).

Beträffande anmärkningen om en inte likvärdig bedömning av sökande håller vi inte med bedömaregruppen. De rutiner som vi utvecklat för att säkerställa en rättssäker urvalsprocess bygger på principen att endast de som bedöms ha bäst förutsättningar att tillgodogöra sig utbildningen ska rekryteras (enl. HF kap 5). Vi har därför tagit fram ett antal dokument (se Appendix: Bilaga 1–3) som ska tillförsäkra alla sökande en likvärdig bedömning.

Vi håller med om att insatserna för *socialt breddad rekrytering* är närmast obefintliga inom forskarutbildningen, eftersom institutionens insatser i detta avseende framför allt har riktats mot grundnivån där den bedömts vara särskilt angelägen. Ett breddat studentunderlag på grundnivå möjliggör en breddning av studentgruppens sociala bakgrunder på avancerad nivå och senare på forskarutbildningsnivå.

Med start 2013 deltar institutionen i ett Erasmus Mundus-samarbetsprojekt. Ett av syftena med detta är *geografiskt breddad rekrytering*. Hittills har detta resulterat i att institutionen varit värd- eller gästinstitution för doktorander från Turkiet, Tyskland, Nederländerna, Libanon, Storbritannien, Ghana och Kanada. Nästa antagningsomgång innefattar doktorander från Indien, USA, Trinidad & Tobago och Bolivia. Denna internationella rekrytering bidrar till att vår doktorandgrupp får möjlighet att ta del av och utbyta erfarenheter av olika länders kulturer och utbildningssystem.

Bedömaregruppen noterar att ”rutinerna för att hantera problem i handledarrelationen bedöms som svaga” (s. 9, 5e stycket), särskilt gällde detta byte av handledare.

Vi inser att vi alltför knapphändigt besvarade denna fråga (fråga 12) då våra erfarenheter av önskemål om att byta handledare varit synnerligen begränsade under de sista 15 åren. Självklart finns en möjlighet att byta handledare. I det preliminära yttrandet föreslås att det formella steget att skriftligt begära byte av handledare bör kunna föregås av mindre steg, i form av mer informella kontakter. Detta håller vi givetvis med om, och de personer som beskrevs ovan under Internt kvalitetsarbete är just de som är tillgängliga för sådana samtal. En skriftlig begäran är dock fortfarande nödvändig enligt universitetets doktorandregler (DNR V 2015/327). Vi vill hävda att möjligheterna att hantera eventuella problem i handledare/doktorand-relation är goda i vår forskarutbildning. Det finns flera olika personer för en doktorand att vid behov vända sig till, och en stor grupp kompetenta docenter och professorer bland vilka eventuell ny handledare kan utses – om detta skulle vara nödvändigt.

SAMLAT OMDÖME - ÖVRIGT

Bedömargruppen efterlyser "ett bättre system för kontinuerlig utvärdering av utbildningens kvalitet med en klar återkopplingsrutin" (s. 10, 7e stycket)

Vi har (som framgår av flera av bilagorna till självvärderingen) sedan länge etablerat ett system där vi kontinuerligt samlar in synpunkter och erfarenheter från doktorander under och efter avslutad utbildning. Dessutom utvärderas samtliga kurser med sedvanliga kursvärderingsinstrument. I vår självvärdering var vi kanske otydliga i att beskriva att den information som samlas in självklart även återförs till institutionsledningen och de instanser inom institutionen som ansvarar för kvalitetssäkring och kvalitetsutveckling. I institutionens forskarutbildningsberedning och i handledarkollegiet görs regelbundet sådana återkopplingar vilket initierar diskussion och beslut om förändringar.